

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie państwa członkowskiego ustanawiające krajowy system zobowiązujący do efektywności energetycznej, który to system ma polegać głównie na corocznym wnoszeniu składek na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej utworzonego na podstawie art. 20 ust. 4 dyrektywy 2012/27/UE⁽¹⁾, jest zgodne z art. 7 ust. 1 i art. 7 ust. 2 wskazanej dyrektywy?
- 2) Czy za zgodne za art. 7 ust. 1 i 20 ust. 6 dyrektywy 2012/27/UE należy uznać uregulowanie krajowe, które przewiduje możliwość wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii poprzez akredytację uzyskanej oszczędności, jako alternatywę dla wnoszenia składek na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie poprzednie, czy zgodne ze wskazanymi art. 7 ust. 1 i art. 20 ust. 6 dyrektywy jest wprowadzenie takiej możliwości alternatywnego wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii, w sytuacji gdy jej istnienie zależy w rzeczywistości od tego, czy władze, korzystając z przysługującego im zakresu uznania, doprecyzują ją w przepisach wykonawczych?

A czy takie uregulowanie jest zgodne ze wskazanymi przepisami dyrektywy w sytuacji, gdy władze nie doprecyzują w przepisach wykonawczych możliwości alternatywnego wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii?

- 4) Czy zgodny za zgodny z art. 7 ust. 1 i 4 dyrektywy należy uznać system krajowy, który za strony zobowiązane do wypełniania obowiązków w zakresie oszczędzania energii uznaje wyłącznie przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, a nie dystrybutorów energii?
- 5) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie poprzednie, czy za zgodne ze wskazanymi ustępami art. 7 należy uznać uregulowanie, które jako strony zobowiązane wskazuje przedsiębiorstwa prowadzące sprzedaż detaliczną, a przy tym nie określa żadnych powodów, dla których dystrybutorzy energii nie zostali zaliczeni do stron zobowiązanych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. 2012, L 315, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eirinodikeio Lerou (Grecja)
w dniu 9 listopada 2016 r. – Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina**

(Sprawa C-565/16)

(2017/C 022/19)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Eirinodikeio Lerou (Grecja)

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina

Pytania prejudycjalne

W przypadku gdy wniosek o zezwolenie na zrzeczenie się spadku zostaje złożony do sądu greckiego przez rodziców małoletniego dziecka, które ma miejsce zwykłego pobytu we Włoszech, w celu ustalenia, czy prorogacja jurysdykcji jest ważna zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 2201/2003: a) czy jednoznaczna prorogacja jurysdykcji ze strony rodziców następuje poprzez samo złożenie wniosku do sądu, b) czy prokurator okręgowy jest jedną ze stron postępowania, które muszą uznać jurysdykcję w chwili złożenia wniosku, zważywszy że zgodnie z przepisami prawa greckiego

prokurator okręgowy jest z mocy prawa stroną takiego postępowania, c) czy prorogacja jurysdykcji jest zgodna z dobrem małoletniego dziecka, zważywszy że zarówno dziecko, jak i jego rodzice będący wnioskodawcami mają miejsce zwykłego pobytu we Włoszech, podczas gdy miejsce zamieszkania spadkodawcy znajdowało się w chwili jego śmierci w Grecji, gdzie znajduje się także spadek?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 10 listopada 2016 r. – Merck Sharp/ Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sprawa C-567/16)

(2017/C 022/20)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Merck Sharp

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawiadomienie o zakończeniu postępowania, wydane przez referencyjne państwo członkowskie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy 2001/83/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi przed wygaśnięciem patentu podstawowego należy traktować jako równoznaczne z wydanym zezwoleniem na obrót w rozumieniu art. 3 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 ⁽²⁾ z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) („rozporządzenie w sprawie DŚO”), co oznacza, że wnioskujący o DŚO w danym państwie członkowskim jest uprawniony do złożenia wniosku i otrzymania DŚO na podstawie zawiadomienia o zakończeniu postępowania?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest negatywna, w okolicznościach takich, jak przedstawione w pytaniu pierwszym, czy brak wydanego zezwolenia na obrót w danym państwie członkowskim w dniu złożenia wniosku o wydanie DŚO w tym państwie członkowskim, stanowi nieprawidłowość, która może zostać usunięta w trybie art. 10 ust. 3 rozporządzenia w sprawie DŚO po uzyskaniu zezwolenia na obrót?

⁽¹⁾ Dz.U. L 311, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. L 152, s.1.